

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Meldensi Episcopo, & Archidiacono Parisiensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ipſo Rege idonea cautione quòd noſtro conſilio & mandato pareat ſuper eo, interdìcti ſententiam nihilominus relaxetis. Teſtes qui fuerint nominati, ſi ſe gratia, odio, vel timore ſubtraxerint quominus teſtimonium perhibeant veritati, ad hoc per cenſuram eccleſiaſticam appellatione remota cogentes; quatinus inquiſita & cognita veritate, ſi quid ſuper ablatorum reſtitutione, recompenſatione damnorum, & ſatiſfactione injuriarum propter quæſtionem ſubortam remanſerit imperfectum, per conſilium & mandatum apoſtolicum compleatur. Hic eſt tenor mandatorum noſtrorum juxta prudentem & ſimplicem intellectum, quem & in litteris noſtris evidentiter expreſſimus, & dilecto filio Abbati Belliloci præfati Regis nuntio expoſuimus diligenter. Vnde non ſolum indignum, ſed & impium reputamus, ſi quis aſu ſacrilego dixerit aut erederit quòd nos intentionem noſtram uno modo uni & altero modo alteri expoſuimus, ſeducatoriè variando, cum apoſtolica ſedes per Dei gratiam & ſerpentinam prudentiam & ſimplicitatem habeat columbinam. Ceterum noſtris noveritis auribus intimatum quòd cum omnes monachi ordinis Ciſterciensis in Anglia cepiſſent pariter obſervare ſententiam interdìcti, paucis diebus elapſis quidam auctoritate propria celebrarunt, alij longo poſt tempore ad mandatum. Ciſterciensis Abbatibus celebrare ceperunt, nonnulli verò adhuc interdìctum obſervant. Porrò ſi, quemadmodum vobis per alias litteras meminimus reſpondiſſe, viris religioſis ab initio leviſſet juxta ſuorum privilegiorum tenorem, excluſis excommunicatis & interdìctis, clauſis januis, non pulſatis campanis, ſuppreſſa voce divina officia celebrare, nec nobis fuiſſet moleſtum, nec abſonum extiſſet. Veruntamen ſi ex hoc debilitatur ſententia vel negotium enervatur, quacunque occasione quidam ad celebrandum proceſſerint, ſive propter illud capitulum quod eſt eis ab apoſtolica ſede conceſſum, ut videlicet nullæ littere habeant firmitatem quæ tacito nomine Ciſterciensis ordinis contra tenorem apoſtolicorum privilegiorum fuerint impetratæ, ſive propter præmiſſum reſponſum, quod forſan ad eos aliquo revelante pervenit, vos auctoritate noſtra ſuffulti fiducialiter ſtatuatis quod ipſi negotio videritis expedire, facientes quod ſtatuertis per cenſuram eccleſiaſticam appellatione remota firmiter obſervari. Ad hæc,

præfatum Regem moneatis prudenter & efficaciter inducatis ut ea quæ per dictum Abbatem Belliloci ex parte ſua promiſſa ſunt & oblata, ſicut ſuperius ſunt expreſſa, ſine mora & difficultate qualibet exequatur; quia procul dubio ſuæ convenit utilitati pariter & ſaluti ut reputetur ab omnibus favorem & gratiam apoſtolicæ ſedis plenius obtinere; neque nos diſſimulare poſſemus quin manus noſtras aggravaremus in illum, ſi fortè cor ejus perſiſteret induratum ut Deo & Eccleſiæ ſatiſfacere non curaret. Datum Soræ XI. Kal. Septembris, pontificatus noſtri anno undecimo.

MELDENSI EPISCOPO,
& Archidiacono Pariſienſi.

Dilecti filij P. Præpoſitus, S. G. & H. ac quidam alij Canonici Carnotenses olim nobis denuntiando monſtraverunt quòd antiqua & approbata conſuetudo in Eccleſia obtinuit Carnotenſi, ad cujus obſervationem Episcopus loci juramento tenetur, ut vacante præbenda ipſe perſonam idoneam eligat ad eandem, & Decano, Cantori, Subdecano & Succentori præſentet electam, ad quos pertinere non ambigitur præſentatam vel approbare pro merito vel etiam reprobare; quam utique approbatam Decanus Capituli nomine in Capitulo repræſentat Episcopo, ut ipſe illam inveſtiat de præbenda. Cum igitur venerabilis frater noſter Episcopus Carnotensis nuper quendam Camerarium ſuum, R. videlicet de Salneriis, elegiſſet ad Eccleſiæ memoratæ præbendam, & ipſum dilectis filiis Decano, Cantori, Subdecano, & Succentori ejuſdem Eccleſiæ ſecundum prælibatam conſuetudinem præſentaviſſet, idem Decanus habens pro certo illum multiplici fore reſperſum infamia, utpote reum furti, ſacrilegij, & uſuræ, ac teſtamentorum raptorum quæ in ultima voluntate à decedentibus condebantur, ut legata in pias cauſas ſuis & aliis uſibus applicaret, ipſum recipere recuſavit, excipiens contra eum & apoſtolicam ſedem appellans, & ſe offerens legitime probaturum dictum Camerarium publica ſuper iis infamia laborare. Super quo denuntiatores prædicti inquisitionem fieri petiere. Nos autem dilectis filiis Abbati de Sarnaio & Priori ſancti Victoris & Decano ſancti Germani Antiſiodorensis Pariſienſis noſtris dedimus litteris in mandatis ut inquisita ſuper iis diligentius & cognita ve-

Epist. 142.
Ut infames & criminosi non habeant præbendas in Ecclesia Carnotensi.

ritate, quod canonicum esset appellatione remota statuerent, & facerent quod super iis ducerent statuendum per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Qui, sicut ex litteris eorum accepimus, juxta mandatum nostrum in negotio procedentes, Carnotum ad diem præfixum partibus accesserunt; ubi facta inquisitione juxta mandatum apostolicum diligenti, dictum Camerarium non solum publica laborantem infamia, verum etiam irretitum prænominatis criminibus invenerunt; & reverfi Parisius, præhabito ibidem honorum & prudentum virorum consilio, silentium imposuerunt eidem super præbenda Carnotensis Ecclesie quam petebat, ipsum ab omni officio & beneficio ecclesiastico suspendentes, & ad restitutionem eorum * quos variis, rapinis videlicet, usuris, venditione matrimoniorum, rptione testamentorum nequiter spoliavit, in manibus nostris beneficia ejusdem ecclesiastica retinentes. Licet autem dictus Camerarius ad nostram presentiam accessisset, & postulasset à nobis sibi super sententia dictorum judicum provideri, quia tamen nondum ad nos pervenerat relatio judicum eorundem, à nobis nihil potuit obtinere. Cum itaque tam per litteras judicum eorundem quam per attestaciones receptas ab ipsis, quas nobis suis sigillis signatas mittere studuerant, conspiceret evidenter dictum Camerarium præscriptis esse criminibus irretitum, quod per eosdem factum est approbamus, discretioni vestre per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus non obstantibus aliis litteris quas falsò se asserit super eodem negotio impetrasse, cum eadem litteræ minimè se contingant, nec super eodem sint negotio impetratæ, cum in illis de quibusdam criminibus in modum exceptionis, in istis autem in modum inquisitionis super criminibus agi mandetur, sicut ex disputatione coram nobis habita diligenti constitit manifestè, quod factum est per iudices memoratos faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Ut autem ceteri qui audierint addiscant à similibus cautius abstinere, Carnotensi Episcopo ex parte nostra firmiter injungatis ut de cetero personas hujusmodi à sua penitus familiaritate repellat, quia cum talia ipsi possint ascribi, verendum erit ei pariter & timendum ne, cum divina & nostra patientia sit abusus, poena sibi gravior infligatur. Datum So-

* condemnantes

ræ xviii. Kal. Octobris, pontificatus nostri anno undecimo.

EPISCOPO ET CLERICIS
Narniensibus.

Cum Narnienses ita sint in reprobum sensum dati ut in profundum vitiorum jam prolapsi contemnant, nos, qui ex injuncto nobis officio singulorum tenemur errata corrigere, insolentiam eorum non valentes ulterius sustinere, civitatem ipsorum districtissimo subicimus interdico, ita quod nullum ibi divinum officium, nullum penitus celebretur ecclesiasticum sacramentum, præter duntaxat in extremis articulis, poenitentias morientium & baptismata parvulorum. Sepulturam verò penitus interdico, ita quod si quis aliquem eorum apud Ecclesiam in Christiano præsumpserit cimiterio tumulare, vinculo se sciat excommunicationis astrictum. Mercimonia quoque cum ipsis fieri à quocunque vetamus; & qui contra prohibitionem apostolicam in iis eis communicare tentaverit, excommunicationis se noverit laqueo innodandum, aliàs temporaliter puniendus à nobis, si quis hujusmodi temporalis nostræ jurisdictionis exiit. Ne igitur vos eorum consortio maculemini, cum is qui tetigerit picem inquinetur ab ea, universitati vestre presentium auctoritate mandamus & in virtute obedientie districtè præcipimus quatenus sceleratorum civitatem pariter exeuntes, per circumposita loca, ubi commodius & honestius potueritis, maneat, denuntiantes eisdem quod nisi à sua contumacia resipuerint, cum se ac civitatem suam episcopalis reddiderint dignitatis indignos, si tamen civitas dici poterit quæ peccato suo civitatis honore privabitur, pontificalem eis cathedram auferemus, parochiam ejus per vicinas dioceses divisi; sic tamen quod tibi, frater Episcope, quem obedientem novimus & devotum, recompensationem congruam impendemus, aliàs, dante Domino, cervicositatem eorum spiritualiter & temporaliter adeo compressuri quod per ingens pondus oppressionis in ipsos inductum agnoscent quam gravis sit manus Ecclesie super eos qui Deum & ipsam indurato corde contemnunt. Quocirca devotioni vestre præcipimus quatenus quæ præmissa sunt inviolabiliter observetis, & faciatis ab aliis observari; ne, si secus egeritis, quod non credimus, in poenam vestram eorum culpa redundet, denuntiantes illos diffidatos

Epist. 141.
Vt. observatum
interdictum
latum in civi-
tatem.
Vide infra in
nos. 111. ca.
16.